

Vestergaard, om at lade sig forflytte til et andet af Statens Skovriderembeder, idet der i saa Henseende blev givet ham Valget imellem to Skovriderembeder, der var blevet ledige til den 1. Oktober d. A., og blev det samtidig hermed tilkendegivet Skovrider Vestergaard, at hvis han skulde vægre sig ved at efterkomme denne Henstilling, vilde han blive indstillet til Afsked med Pension.

Efter at Skovrider Vestergaard som Svar paa denne Henvendelse havde meddelt, at han, fremfor at erholde Afsked med Pension, valgte at lade sig forflytte til det ene af de to ovennævnte Skovriderembeder, er han paa min Indstilling under 19. f. M. blevet udnævnt til Skovrider for Odsherred Distrikt, saaledes at Udnævnelsen regnes fra den 1. April 1925, til hvilket Tidspunkt Skovrider Vestergaard havde anmodet om, at Forflyttelsen maatte blive udsat, hvad jeg ikke fandt Grund til at modsætte mig.

I det nye Skovriderembede vil der efter Tjenestemandsløven af 12. September 1919 tilkomme ham en til Lønningen i hans nuværende Embede svarende Lønning, dog med den Forskel, at han vil miste den særlige Indtægt, han som Skovrider for Lystskovdistriktet har i Skydepenge af det egentlige Dyrehavevildt, nemlig 9 pCt. af Værdien af dette Vildt, jfr. Tjenestemandsløvens § 813. Med Hensyn hertil bemærkes, at medens Skydepengene almindeligvis ikke kan regnes for nogen egentlig Indtægt for Skovriderne, men maa anses som Vederlag for Udgifter ved Jagters Afholdelse, Køb af Ammunition o. s. v., er Forholdet for de Skydepenge, der ydes for Dyrehavevildtet, et helt andet, idet der ikke for Skovrideren for Lystskovdistriktet er forbundet Udgifter med Vildtets Skydning (jfr. herved Tjenestemandsløvens § 813, Stykke 2), hvorfor de heromhandlede Skydepenge maa betragtes som et aarligt Vederlag for det Arbejde og Ansvar, der er forbundet med Pasningen m. v. af Vildtet.

Da ifølge Grundlovens § 17, 3die Stykke, Forflyttelse af en Embedsmand uden dennes Samtykke kun kan ske saaledes, at den paagældende ikke derved taber i Embedsindtægt, og da den nævnte Indtægt af Dyrehavevildtet, som fastsat ved Tjenestemandsløvens § 813, maa anses som en egentlig Embedsindtægt, vil Skovrider Vestergaard, naar han som sket er blevet forflyttet uden sit Samtykke til et andet Skovriderembede, have retlig begrundet Krav paa at erholde Godtgørelse for det Tab, han derved lider i Embedsindtægt, hvorved bemærkes, at de paagældende Skydepenge for de sidste 3 Aar har udgjort gennemsnitlig 1 444 Kr. 46 Ø. aarlig.

I Henhold til foranstaaende skal jeg foreslaa, at der tilstaaes Skovrider Vestergaard, saa længe han er Skovrider for Odsherred Distrikt, et personligt Lønningstillæg, der findes passende at kunne ansættes til et aarligt Beløb af 1 440 Kr., der omtrent vil svare til det ovennævnte Gennemsnitsbeløb af, hvad Skydepengene af det egentlige Dyrehavevildt har udgjort i de sidste 3 Aar.

Jeg skal derfor tillade mig at anmode det ærede Finansudvalg om at ville paa mine Vegne stille følgende Ændringsforslag til 2den Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1925—26:

Til § 1 II. A. 2. a. 4. (Særlige Tillæg).

Summen forhøjes med 1 440 Kr.

KR. BORDING.

Til Folketingets Finansudvalg.

Richter.

Forslaget tiltrædes.

3) II. Skov- og Jagtvæsenet. Ved Samraad er forhandlet om Skovarbejdernes Lønforhøjelse. Svarskrivelse:

Landbrugsministeriet. København, den 18. November 1924.

Journ. Nr. D. S. 1664.

I Skrivelse af 7. ds. har det ærede Finansudvalg udbedt sig meddelt nærmere Oplysning om de med Statens Skovarbejdere førte Forhandlinger om Lønudvalgenes Betænkninger m. m.